

til, hvad der kan påvirke sundhedsområdet negativt eller positivt. Og på arbejdsmiljøområdet der er jo en mangfoldighed af bekendtgørelser, som netop er forankrede i bemyndigelser.

Og hvis man nu foretog det tankeeksperiment, at der ikke skulle være nogen bemyndigelser – og for en ordens skyld vil jeg sige, at jeg helt enig i, at der skal være så meget synliggørelse af retstilstanden i lovgivningen som muligt – så skulle det, hver gang der sker en forandring, som der sker ganske mange af på arbejdsmarkedet, når man ser på det over tid, meget dissekeret og meget præcist reguleres i lovgivningen, og det ville dels hæmme arbejdsmarkedets parter muligheder for løbende at følge tingene op og have indflydelse på dem, og dels ville det altså belaste Folketinget i en meget omfattende grad, og det tror jeg egentlig ikke nogen af dem, som har tvivlet på bemyndigelsernes berettigelse, når det drejer sig om arbejdsmiljøloven, er helt klar over.

Men det, jeg siger her, er blot en bemærkning om, at bemyndigelser i arbejdsmiljølovgivningen faktisk er det, der giver adgang til, at den danske aftalemodel løbende kan komme til at virke i dagligdagen med hensyn til opfølgning af nye behov og nye regler.

Hr. Tom Behnke præciserede, at hvis der her var tale om et forbud mod at arbejde mere end 48 timer om ugen, ville hr. Tom Behnkes parti, Fremskridtspartiet, ikke være med – sådan forstod jeg det.

Dér er jeg nødt til at sige, at arbejdstidsdirektivet jo principielt er et direktiv, der går ud på, at man ikke må arbejde mere end 48 timer pr. uge; så jeg må i hvert fald meddele hr. Tom Behnke, at det står ikke til at ændre. Den del af direktivet, der vedrører arbejdstid, er i øvrigt noget, som arbejdsmarkedets parter er i fuld gang med at implementere, eller som de rettere sagt allerede har implementeret, for det er jo faktisk aftalestof.

Fru Jette Gottlieb spurgte, om der overhovedet er noget nyt i dette her.

Ja, der er faktisk nogle bedre regler, for det er sådan set det, direktivet lægger op til, når det drejer sig om hviletid, når det drejer fridøgn, og når det drejer beskyttelse i forhold til ensidigt gentaget arbejde, men jeg vil meget gerne under udvalgsarbejdet præcisere og synliggøre, hvor ændringerne er.

Men egentlig kan man jo glæde sig over – det har jeg i hvert fald gjort – at der ikke er brug for så mange ændringer i denne lovgivning, for det

viser jo faktisk, at set med europæiske øjne ligger vores arbejdsmiljø på et højere niveau end det grundlæggende – og det skal også fortsat ligge på et højere niveau. Grunden til, at vi ikke som følge af direktivet har så forfærdelig mange ændringer af arbejdsmiljøloven, er altså sådan set, at vores normer ligger højere. Men der er altså nogle områder, hvor vi skal have vores arbejdsmiljølovgivning justeret, og det håber jeg ikke er et problem for fru Jette Gottlieb, og det tror jeg heller ikke det er.

Det andet, fru Jette Gottlieb nævnte, handler jo mere om hviletidsbestemmelserne, om, hvorvidt 11-timers-reglen skal knyttes til personen eller til virksomheden. Og dér siger reglerne jo, at den knyttes til virksomheden, og det betyder selvsagt, at man ikke helt kan udelukke, at nogle mennesker ud over deres arbejde i én virksomhed i 8 timer har et andet arbejde i en anden virksomhed eller noget i den retning, og dér vil jeg for mit eget vedkommende sige, at også jeg synes, det er u hensigtsmæssigt for arbejdsmarkedet, at dette er konsekvensen af, at 11-timers-reglen ikke er knyttet til personen.

Til gengæld har jeg faktisk så meget respekt for arbejdsmarkedets parter, at jeg er sikker på, at hvis man ville, kunne man sige til folk – og det gør man jo rent faktisk også nogle steder: Hvis du skal ansættes her, forudsætter det, at du ikke samtidig har arbejde andre steder. Og det synes jeg faktisk er vejen frem med hensyn til det problem, som jeg ikke er helt uenig med fru Jette Gottlieb i at der er, og som jeg sådan set også synes det er vigtigt at få rejst i denne sammenhæng – om ikke andet så for at få en belysning og en klarlæggelse af det – men jeg mener faktisk, at arbejdsmarkedets parter er mere velregnede til at håndtere det problem, end lovgivningsmagten er.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ministeren begrundede de mange bemyndigelser med, at arbejdsmiljøloven er en rammelov, og det er jo korrekt nok, men så vil jeg spørge ministeren, hvad det er, der fører til, at arbejdsministeren skal have flere bemyndigelser i dette lovforslag, for nu taler vi om implementering af et EF-direktiv, som intet indeholder om bemyndigelser, men pludselig skal arbejdsministeren altså have to nye bemyndigelser, som ikke eksisterer i den nugældende lov, nemlig både i § 50 og i § 51.